Quelle: https://manuscripta.at/?ID=639
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

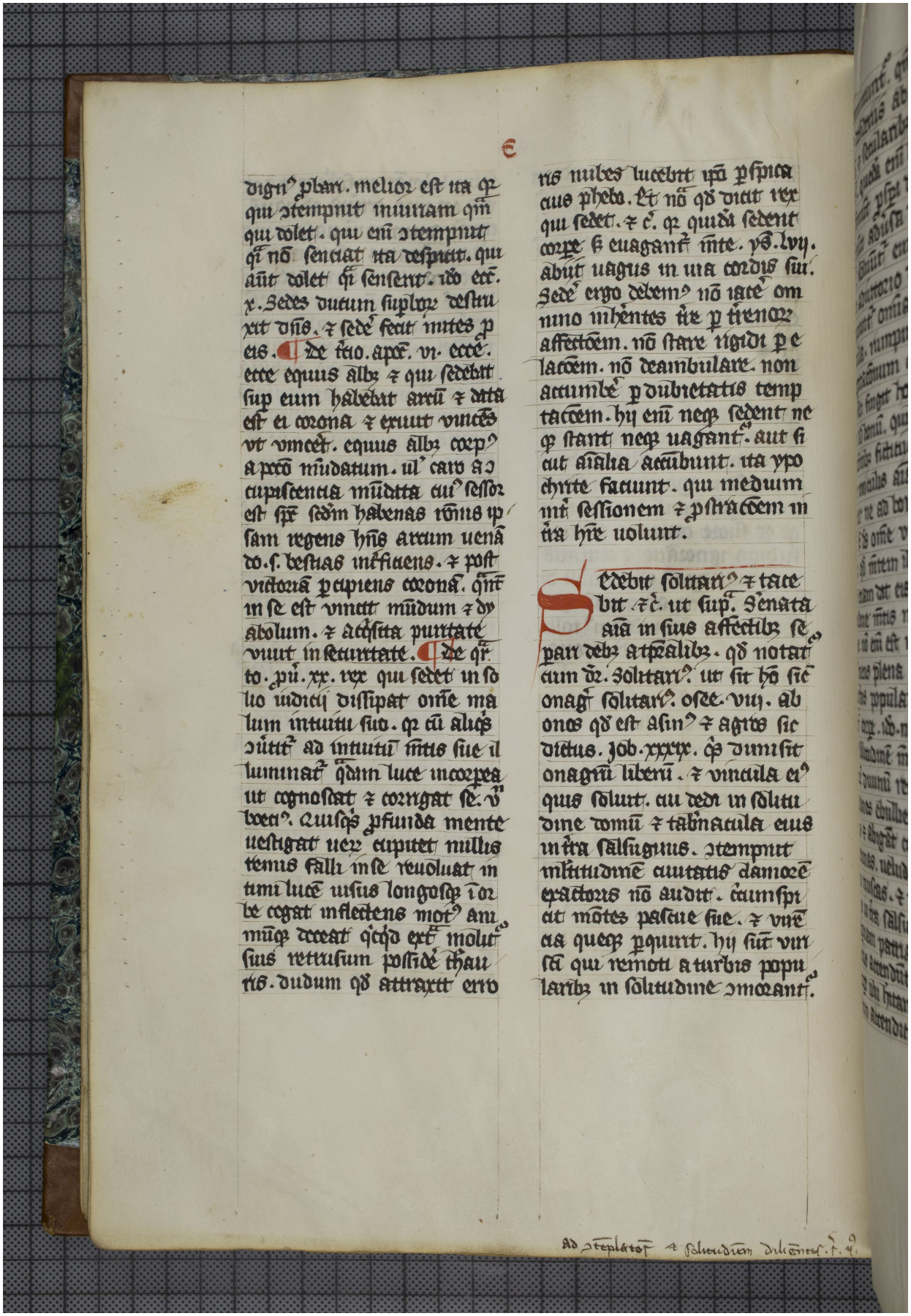

dignꝰ plan. melior est ira qꝫ
qui contempnit iniuriam qm
qui dolet. qui enim contempnit
qi nõ sentiat ita despicit. qui
aũt dolet qi sensent. ido ecc.
x. Sedes ducum suplorꝫ destru
xit dsis. ⁊ sedẽ fecit mites p
eis. ¶ De tito. apc. vi. ecce.
ecce equus albꝫ ⁊ qui sedebat
sup eum habebat arcũ ⁊ data
est ei corona ⁊ exiuit vincẽs
vt vincat. equus albꝫ corpꝰ
a peccõ mũdatum. ul caro a
cupiscentia mũdata cui sessor
est spꝫ sedm habenas rõnis ip
sam regens hostis arcum uena
do. s. bestias interficiens. ⁊ post
victoriã percipiens coronã. qm
in se est vincit mũdum ⁊ dy
abolum. ⁊ accepta puritate
viuit in securitate. ¶ De qr.
to. pri. xx. rex qui sedet in so
lio iudicij dissipat omne ma
lum intuitu suo. qꝫ cũ aliqs
cõtit ad intuitũ mitis siue il
luminat qdam luce incoepta
ut cognoscat ⁊ corrigat se. vel
occi. Quisqs profunda mente
uestigat uerꝫ caputet nullis
temis falli in se reuoluat in
timi luce uisus longosqꝫ ꝛor
te cogat inflectens motꝰ ani
mũqꝫ deceat qcqd extꝫ moliꝫ
suis retusum posside thau
ris. dudum qd attraxit ero
ris nubes lucebit ipa pspica
cius phebi. Et nõ qd dicit rex
qui sedet. ⁊ c. qꝫ quida sedent
corpe ꝗ euagant inte. ps. lvi.
abuit uagus in ira cordis sui.
Sedẽ ergo debemꝰ nõ iacẽ om
nino inhentes ire p tirenor
affectõem. nõ stare rigidi p e
lacõem. nõ deambulare. non
accumbẽ p dubietatis temp
taccõem. hy enim neqꝫ sedent ne
qꝫ stant neqꝫ uagant. aut si
cut aialia accũbunt. ita ypo
crite faciunt. qui medium
inter sessionem ⁊ pstraccõem in
ira hire uolunt.

Sedebit solitariꝰ ⁊ tace
bit. ⁊ c. ut sup. Senata
aia in suis affectibꝫ se
parat debꝫ a tpalibꝫ. qd notat
cum de. solitariꝰ. ut sit hõ sic
onagr solitariꝰ. osee. viii. ab
onos qd est asinꝰ ⁊ agrios sic
dictus. Job. xxxix. cs dimisit
onagrũ liberũ. ⁊ vincula eiꝰ
quis soluit. cui dedi in solitu
dine domũ ⁊ tabnacula eius
in tra salsugnis. contempnit
multitudinẽ ciuitatis clamorẽ
exactoris nõ audit. circumspi
cit mõtes pascue sue. ⁊ vire
ta quecqꝫ pquirit. hy sũt uir
sci qui remoti a turbis popu
laribꝫ in solitudine conmorant.

ad Theophrast. ⁊ Schuidrem dilectorem. t. 9.